

PROP DE VOSALTRES

Dia de Reis

Estimats diocesans:

Vivim aquesta festa religiosa mirant el rostre dels més petits de la família i potser esperant que ens arribi algun obsequi dels més propers. Perquè és el dia dels regals que fem i que ens fan. És un dia en què el somriure brilla amb més intensitat i, recordant la nostra infantesa, sentim un gran desig de bondat; encara que reconeixem que la bondat no és exclusiva del món infantil, roman inserida al cor dels éssers humans al llarg de tota la seva existència. Alguns em direu que també abunda el contrari, la maldat, que és un sentiment que produeix paraules, desitjos i accions que perjudiquen els nostres semblants. És la qüestió eterna que tantes vegades es planteja, l'existència del bé i del mal al nostre món, i que provoca diverses i contradictòries teories i respostes.

Els creients tenim la nostra pròpia explicació, que l'estudiós pare Tomàs Spidlik descriu amb claredat: «No obstant això, en el fons, aquesta concepció (el dualisme còsmic) contradiu la revelació cristiana. Tot el que existeix ha estat creat per Déu i tot el que Déu ha creat és bo. Per tant, no es pot admetre l'existència d'una força del mal independent de Déu, contemporània a Ell, ni es pot admetre que existeixi un ésser malvat des del principi per naturalesa». Més endavant, el mateix autor explica el combat que tot ésser humà, lliure i voluntàriament, inicia per disminuir el mal que el seu interior produeix i augmentar el bé.

En qualsevol cas, avui no és un dia per a disquisicions filosòfiques, sinó per gaudir i agrair tants somriures i tants rostres feliços al nostre voltant. Us recordo el fet de la celebració d'aquest dia, anomenat Dia de Reis, o amb més propietat, l'Epifania o

manifestació del Nen recent nascut al món sencer, representat per aquests tres personatges aliens al poble escollit per Déu. Ho relata amb molta naturalitat i senzillesa l'Evangeli de sant Mateu: «Havent nascut Jesús a Betlem de Judea en temps del rei Herodes, uns mags d'Orient es van presentar a Jerusalem preguntant: On és el rei dels jueus que ha nascut?... van entrar a la casa, van veure el nen amb Maria, la seva mare, i caient de genolls, l'adoren; després, obrint els seus cofres, li oferiren re-

gals: or, encens i mirra». Amb quatre paraules, el text resumeix la importància d'aquesta celebració, d'aquesta festa tan popular i amb tant arrelament a la cultura occidental: sorpresa, cerca, adoració i regal. Així els va passar a aquests personatges i aquesta mateixa disposició s'ha prolongat al llarg de la història i es fa present entre nosaltres.

És un dia de preguntes i sorpreses davant allò desconegut; és una ocasió per a la recerca de la persona concreta, en aquest cas de Crist; és un moment d'adoració i reconeixement davant el Nen en la seva petitesa i fragilitat; és una situació que ens mou a oferir el millor de cadascú per omplir de sentit la vida dels altres. Tot això ens afecta als adults. Segurament seria un dia òptim per parlar dels nens, de les seves cures familiars, de la seva educació, de la transmissió de la fe i dels valors i virtuts que l'acompanyen, del seu creixement i adaptació a la societat que els acull, de les seves exigències i de les obligacions que adquireixen davant tants esforços.

En aquest món infantil també hauríem de parlar d'una festa que no acaba amb les hores finals de la nit, quan s'han esvaït els somriures i les sorpreses, sinó que ens compromet la resta de l'any als pares i la família en general, als sacerdots i catequistes, als mestres i responsables d'associacions infantils i de temps lliure; a la societat en general. Condició: si l'actuació de tothom és exigent i comprensiva amb els més petits; si els donem estima i afecte que desborda el nostre propi ésser; si mai no ens aprofitem de la seva inferioritat i som exemple i model d'integració en el camí del servei i la solidaritat que comporta la felicitat.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Emotiva missa a la catedral de València amb els familiars de les víctimes de la dana

Prop de 400 familiars de les persones que van perdre la vida com a conseqüència de la dana del passat mes d'octubre van assistir a la missa celebrada el passat 9 de novembre a la catedral de València i que va presidir l'arquebisbe de València, Mons. Enrique Benavent. El bisbe Salvador va concelebrar l'Eucaristia en record dels difunts, a la que també va assistir el bisbe emèrit Joan Piris.

La missa també va ser concelebrada pels rectors i sacerdots de la «zona zero», bisbes valencians, el Consell Episcopal i el Capítol de la Seu. La imatge pelegrina de la Mare de Déu dels Desemparats va ser traslladada des de la basílica i va quedar situada al costat dret del presbiteri lluint un mantell en color morat en senyal de dol. Els reis Felip i Letizia van encapçalar la nodrida representació política a la cerimònia.

CERCA DE VOSOTROS

Día de Reyes

Queridos diocesanos:

Vivimos esta fiesta religiosa mirando el rostro de los más pequeños de la familia y quizás esperando que nos llegue algún obsequio de los más cercanos. Porque es el día de los regalos que hacemos y nos hacen. Es un día en el que brilla con más intensidad la sonrisa y, recordando nuestra infancia, un gran deseo de bondad; aunque reconocemos que la bondad no es exclusiva del mundo infantil, permanece inserta en el corazón de los seres humanos durante toda su existencia. Algunos me diréis que también abunda lo contrario, la maldad, que es un sentimiento que produce palabras, deseos y acciones que perjudican a nuestros semejantes. Es la eterna cuestión que tantas veces se plantea, la existencia del bien y del mal en nuestro mundo, y que provoca diversas y contradictorias teorías y respuestas ante ello.

Los creyentes poseemos la nuestra que la explica con claridad el estudioso, padre Tomás Spidlik: «No obstante, en el fondo, esta concepción (el dualismo cósmico) contradice la revelación cristiana. Todo lo que existe ha sido creado por Dios y todo lo que Dios ha creado es bueno. Por tanto no se puede admitir la existencia de una fuerza del mal independiente de Dios, contemporánea a Él, ni se puede admitir que exista un ser malo desde el principio por naturaleza». Explica más adelante el mismo autor el combate que todo ser humano, libre y voluntariamente, entabla para disminuir el mal que su interior produce y acrecentar el bien.

En cualquier caso no es un día para disquisiciones filosóficas sino para disfrutar y agradecer tanta sonrisa y tantos rostros felices a nuestro alrededor. Os recuerdo el hecho de la celebración de este día, llamado Día de Reyes, o con más propiedad, la Epifanía o manifestación del Niño, recién nacido al mundo entero que queda representado por estos tres personajes ajenos al pueblo escogido por Dios. Lo relata con mucha naturalidad y sencillez el Evangelio de san Mateo: «Habiendo nacido Jesús en Belén de Judea en tiempos del rey Herodes, unos magos de Oriente se presentaron en Jerusalén preguntando: ¿Dónde está el Rey de los judíos que ha nacido?... entraron en la casa, vieron al niño con María, su madre y cayendo de rodillas lo adoraron; después, abriendo sus cofres, le ofrecieron regalos: oro, incienso y mirra». Con cuatro palabras resume el texto la importancia de esta celebración, de esta fiesta tan popular y con tanto arraigo en la cultura occidental: sorpresa, búsqueda, adoración y regalo. Así les ocurrió a estos personajes y también se prolonga esa misma disposición a lo largo de la historia y se hace presente entre nosotros.

Es un día de preguntas y sorpresas ante lo desconocido; es una ocasión de búsqueda de la persona concreta, en este caso de Cristo; es un momento de adoración y reconocimiento ante el Niño en su pequeñez y fragilidad; es una situación que nos mueve a ofrecer lo mejor de cada uno para llenar de sentido la vida de los demás. Todo esto nos afecta a los adultos. Seguramente sería un día óptimo para hablar de los niños, de sus cuidados familiares, de su educación, de la transmisión de la fe y de los valores y virtudes que la acompañan, de su crecimiento y adaptación a la sociedad que les acoge, de sus exigencias y de las obligaciones que adquieren ante tanto cuidado.

En ese mundo infantil habría que hablar también de una fiesta que no acaba con las horas del final de la noche cuando se han terminado las sonrisas y las sorpresas, sino que nos compromete el resto del año a los padres y familia en general, a los sacerdotes y catequistas, a los maestros y responsables de asociaciones de infancia y tiempo libre; a la sociedad en general. Condición: si la actuación de todos es exigente y comprensiva con los más pequeños; si les damos cariño y afecto que desborda nuestro propio ser; si no nos aprovechamos nunca de su inferioridad y somos ejemplo y modelo de integración en el camino del servicio y la solidaridad que comporta la felicidad.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Pugen les aportacions a l'Església amb la X de la Renda

Catalunya ha estat la tercera comunitat autònoma de l'Estat on s'ha recaptat més gràcies a la X de la casella de l'Església catòlica a la Declaració de la Renda d'enguany, corresponent a l'exercici fiscal de 2023, només per darrere de Madrid i Andalusia.

En total són 42.685.503 euros, el que suposa un increment de més de 2,2 milions respecte l'exercici

anterior. També s'ha registrat un increment de més de 8.000 contribuents que han decidit fer aquest reconeixement a la tasca de l'Església a través dels seus impostos. Són 642.435 persones les que han fet assignacions a l'Església catòlica a la darrera Declaració de la Renda.

Les dades provisionals de la campanya de la Renda 2024 ja han estat facilitades a la Conferència Episcopal, i es constata un increment de més de 200.000 declaracions amb la X per a l'Església, fins a un total de 7.839.984 persones, cosa que suposa el 30,43% de les declaracions presentades.

D'altra banda, la Memòria Anual d'Activitats presentada aquest desembre per la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) destaca que al 2023, més de 8.800 centres socials i assistencials gestionats per diòcesis, parròquies i organitzacions com Càritas i Mans Unides, van oferir suport a més de 3,8 milions de persones (90.000 més en comparació amb l'any anterior).

Llardecans celebra la Mare de Déu de Loreto

Llardecans va celebrar, un any més, la festivitat de la Mare de Déu de Loreto, una celebració comunitària en què van participar, a més a més del rector, Mn. Josep Maria Cebrià, els preveres Alexandru Balatchi, predicador de la festa, Mn. Paul Fecheta i Mn. Adrian Burca.

La celebració, que es va fer el dimarts 10 de desembre, va ser solemnitzada per la coral parroquial, amb cants dedicats a la Verge i amb els goigs que li pertanyen. Diferents agrupacions i entitats van presentar ofrenes a la Mare de Déu, com l'Ajuntament, la Cooperativa, el Club de Futbol o la Llar de Jubilats, en una celebra-

ció emotiva i molt participada. La comunitat va pregar perquè la Mare de Déu sigui protectora dels

veïns i veïnes de Llardecans, de les seves famílies i dels seus conreus.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «La bellesa d'existir no s'experimenta tant en els grans esdeveniments i moments d'èxit, sinó més aviat en la lleialtat i l'amor amb què ens esforcem per créixer junts cada dia» (7 de setembre).

@Pontifex_es: «Des d'aquesta terra invoquem el do de la pau per a tots els pobles. No a l'armamentisme ni a l'explotació de la casa comuna. Sí a la trobada entre els pobles i les cultures; sí a l'harmonia de l'home amb les criatures» (8 de setembre).

@Pontifex_es: «En el cor de Crist, les perifèries de l'existència són el centre: l'Evangelí està poblat de persones que es troben en els marges, en els confins, però que són convocades per Jesús i es converteixen en protagonistes de l'esperança que Ell ha vingut a portar» (10 de setembre).

@Pontifex_es: «L'evangelització es fa possible quan ens atrevim a trencar la "closca" que sovint ens tanca en nosaltres mateixos, i a sortir d'una religiositat mandrosa, còmoda, viscuda solament per una necessitat personal» (10 de setembre).

Pessebre a la Seu Vella i pregó de l'abat de Montserrat

L'Agrupació llerdenca de Pessebristes va obrir simbòlicament, el passat 8 de desembre, els actes del Cicle de Nadal amb la inauguració d'un pessebre a la sala la Canonja de la Seu Vella. L'acte es va iniciar amb el repic de campanes de la Seu Vella en honor a la Immaculada Concepció de Maria. Posteriorment, l'alcalde de Lleida, Fèlix Larrosa, acompanyat pel president de l'Agrupació, Jordi Curcó, i el mestre pessebrista i vicepresident de l'Agrupació autor del pessebre, José Antonio Ferrer, van destapar el nou betlem, que romandrà exposat fins al 2 de febrer, festa de la Candelera, data tradicional en què es desen els pessebres.

Entre els diferents actes del Cicle de Nadal, el dia 21 de desembre es va llegir el Pregó de Nadal al Saló de Plens de la Paeria. En aquesta ocasió ha anat a càrrec del

pare abat de Montserrat, Manel Gasch, en el marc de la commemoració del mil·lenari del monestir. El cicle es tancarà el dia 12 de gener amb el lliurament de premis dels concursos de pessebres en les seves diferents modalitats.

Concerts de Nadal en suport a Càritas

El nou orgue de la Catedral de Lleida ha estat el gran protagonista del concert de Nadal d'enguany, organitzat en benefici dels infants desfavorits de Càritas Lleida. L'espectacle va anar a càrrec de la soprano Olga Farrando, la directora de cants Gemma Naranjo i l'organista Miquel González.

També en el context de les vigílies de Nadal, la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat va organitzar el seu concert de Nadal el dia 15 de desembre, també a favor de Càritas. Enguany ha comptat amb la col·laboració d'una formació de joves músics del Col·legi Episcopal i d'un grup d'instruments de vent.

Acte a la catedral per la Setmana de la Bíblia

Amb motiu de la Setmana de la Bíblia, que enguany arriba a la seva novena edició, el Bisbat de Lleida prepara una jornada sota el títol «La música en la Bíblia», que se celebrarà el proper 30 de gener a la Catedral de Lleida a partir de les 18.30 h. L'acte, que obrirà la biblista Mar Pérez amb una introducció, comptarà amb la també especialista en el text sagrat Marisa Melero, que parlarà sobre *El*

Càntic dels Càntics, per donar pas, en la part final, a un petit concert d'orgue a càrrec del mestre de capella de la catedral, Joaquim Mesalles.

La Setmana de la Bíblia d'enguany se celebra del 26 de gener a l'1 de febrer i ve precedida pel Diumenge de la Paraula de Déu, instituit pel papa Francesc per fer més visible el llibre més important de la cultura occidental.

REFLEXIONS

Silenci i contemplació

«El qui "és", neix; l'etern es fa creat, l'Infinit es fa extens. El qui enriqueix els altres, ara pidola, s'empobreix prenent la meua pròpia carn, perquè jo m'enriqueixi amb la seva naturalesa divina. Qui ho conté tot es buida de la seva glòria perquè tothom participi de la seva plenitud.»

Sant Gregori de Nazianz (Homilia 38)

- «El qui "és", neix». No té origen ni principi. Ell és l'origen i el principi. I el qui és el ser vol néixer.
- «L'etern es fa creat». Perquè «al començament existia la Paraula i la Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu». Ara comença a existir en el temps, nascut de dona com tota criatura, per obra del Creador.
- «L'Infinit es fa extens». El qui no té límits ara s'empeteix i s'ajusta a unes mesures. No cabia en tot l'univers i ara es reclud en un pessebre.
- «El qui enriqueix els altres, ara pidola». El creador de tots els tresors, el qui dona talents i dons de tot tipus, ara pidola una casa, un refugi, un bressol. Com admira la humilitat i pobresa del nostre Déu!
- «S'empobreix prenent la meua pròpia carn perquè jo m'enriqueixi amb la seva naturalesa divina». Aquest és l'admirable negoci de Déu: Es fa pobre per enriqueix-nos. És la pobresa existencial, de la criatura, la pobresa de la carn. I la riquesa que ens regala no està en l'ordre del tenir sinó del ser, la naturalesa divina.
- «Es buida de la seva glòria perquè jo participi de la seva plenitud». La seva glòria no és força o resplendor humà, sinó la seva condició divina. Va buidarse del que estava ple, de la seva divinitat, perquè nosaltres ens omplim de Déu.

Davant d'aquest misteri no cap altra cosa que el silenci i la contemplació. Sobren les paraules. Deixem que el cor agraeixi.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Dimarts [1Jo 3,22-4,6 / Sl 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant

Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

8. □ Dimecres [1Jo 4,7-10 / Sl 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelita); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. □ Dijous [1Jo 4,11-18 / Sl 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelita).

10. □ Divendres [1Jo 4,19-5,4 / Sl 71 / Lc 4,14-22a]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. □ Dissabte [1Jo 5,5-13 / Sl 147 / Lc 5,12-16]. Urgell: Beata Anna M. Janer i Anglarill, verge; sant Higini, papa (grec, 136-140) i màrtir; sant Salvi, bisbe i màrtir; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, preveres dominicans.

12. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / Sl 28 / Fets 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22 (o bé: Is 40,1-5.9-11 / Sl 103 / Tt 2,11-14;3,4-7 / Lc 3,15-16.21-22)]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere Francesc Jamet, prev.; sant Elred, abat cistercenc.

Diumenge II després de Nadal (C)

COMENTARI

«El qui és la Paraula es va fer home»

Les lectures d'aquest diumenge ens conviden a meditar el gran misteri d'amor que celebrem en aquests dies. I el podem sintetitzar en les paraules de l'evangeli: *El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle*. Qui és aquesta Paraula?: La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu; al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula, doncs, és Déu mateix que s'ha fet home, s'ha fet un de nosaltres, un veí més de la nostra escala o del nostre poble. Només ens caldria meditar a fons aquest gran misteri: tot un Déu fent-se petit, pobre, ignorant com qualsevol humà. Però a més *tenia en ell la Vida i la vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la*. Aquesta Llum il·lumina tots els homes. Si volem saber quin és el camí que hem de seguir només ens cal deixar-nos il·luminar per aquell que és la Llum del món. Aquesta Llum no ho són ni els filòsofs, ni els polítics ni els savis d'aquest món, només aquell que és la Paraula de Déu. Però a més *als qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No per una descendència de sang ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix*. El mateix Déu vol que siquem fills! Només ens cal creure i acceptar aquell qui és la Paraula, la Llum, la Vida. És també la Saviesa de la que parla la primera lectura: *M'ha creat abans del temps, des del principi i mai més no deixaré d'existir*. El mateix Senyor li va dir: *Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat*. Són paraules molt semblants a les que hem escoltat a l'evangeli. Aquest do tan gran de Déu demana una resposta per part nostra, tal com ens diu sant Pau. *Déu ens elegí en ell abans de crear el món perquè fóssim sants, irrepremissibles als seus ulls per amor*. A l'amor immens de Déu hi ha de correspondre el nostre amor. I demanem també, que el *Senyor ens concedeixi una comprensió profunda de la seva revelació perquè coneguem de veritat qui és ell*, la Paraula, la Llum i la Vida que s'ha fet home.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient:

«El Senyor de l'univers em donà una ordre, i qui em va crear i m'assenyala on plantarà la meua tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teua heretat."»

M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir.

Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat.»

► Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepremissibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dona entre els sants.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

► Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eccl 24,1-2.8-12)

La sabiduria hace su propia alabanza, encuentra su honor en Dios y se gloria en medio de su pueblo. En la asamblea del Altísimo abre su boca y se gloria ante el Poderoso.

«El Creador del universo me dio una orden, el que me había creado estableció mi morada y me dijo: "Pon tu tienda en Jacob, y fija tu heredad en Israel".»

Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y nunca jamás dejaré de existir.

Ejercí mi ministerio en la Tienda santa delante de él, y así me establecí en Sión. En la ciudad amada encontré descanso, y en Jerusalén reside mi poder. Arraigué en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad.»

► Salmo responsorial (147)

R. *El Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado. Por eso, habiendo oído hablar de vuestra fe en Cristo y de vuestro amor a todos los santos, no cese de dar gracias por vosotros, recordándoos en mis oraciones, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

► Comienzo del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho.

En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió. El Verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo.

En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.